

I

**TERMES QUE DESIGNEN
LA UNITAT DE MONEDA EUROPEA
I LA SEVA SUBDIVISIÓ: L'*EURO* I EL *CENT***

(Acord del 16 de gener de 1998)

El 16 de gener de 1998 la Secció Filològica aprovà l'acord sobre els termes que designen la unitat de moneda europea i la seva subdivisió, el qual es reprodueix a continuació.

TERMES QUE DESIGNEN LA UNITAT DE MONEDA EUROPEA I LA SEVA SUBDIVISIÓ: L'EURO I EL CENT

1

Els termes masculins *euro* ('unitat monetària de la Unió Europea') i *cent* ('centèsima part de l'euro') prenen en plural les formes *euros* i *cents*, respectivament, d'acord amb les regles de formació del plural en català.

2

Tanmateix, d'acord amb el considerant número 2 de la Proposta de reglament (CE) adoptada pel Consell de la Unió Europea el 7 de juliol de 1997, relativa a la introducció de l'euro, «l'elecció del nom *cent* no impedeix la utilització de variants d'aquesta denominació en l'ús quotidià dels estats membres». Així doncs, res no obsta perquè el mot *cèntim*, que ja existeix en la llengua catalana, pugui designar també, quan pertoqui, la centèsima part de la moneda que substituirà la pesseta. Aquest significat ja és recollit en el *Diccionari de la llengua catalana*, atès que el mot hi és definit com a «moneda que val la centèsima part d'una unitat monetària».

Per aquest motiu, la Secció Filològica recomana d'emprar, preferiblement, el terme *cèntim* com a designació usual en català de la subdivisió de l'euro.

3

Finalment, la Secció Filològica considera que, en la pronúncia dels termes *euro* i *cent*, s'han de tenir en compte les diferències fonètiques derivades de la diversitat dialectal que afecten, especialment, la qualitat de les vocals d'a-

quests dos mots i el grup consonàntic *nt* del mot *cent*. Així, per exemple, en el cas del català central, la *e* de tots dos mots s'ha de pronunciar oberta, i la vocal final de *euro* s'ha de pronunciar com una *u*; i, en el cas del valencià, la *t* de *cent* s'ha de pronunciar.